

foran, er der for at tilvejebringe større ensartethed i udskrivning af grundskyld foreslået over- og undergrænser for de sognekommunale grundskyldpromiller. Den foreslåede overgrænse på 35 promille er fastsat under hensyntagen til den bestående udskrivning af grundskyld i sognekommunerne. I bemærkningerne til § 3 er der nærmere redegjort for, at den foreslåede undergrænse på 12 promille vil føre til, at den samlede grundskyldpromille i de fleste landkommuner ikke vil kunne blive meget lavere end de købstadkommunale grundskyldpromiller. Da udskrivningen i enkelte små sognekommuner er så lav, at der med en grundskyldpromille på 12 vil blive udskrevet mere, end der efter kommunens overslag skal anvendes til dækning af udgifterne, har det været nødvendigt at åbne mulighed for at udskrive grundskyld med en lavere promille end 12, således at udskrivningen af grundskyld i disse kommuner ikke kan ske med mere end $\frac{3}{5}$ af den samlede udskrivning af grundskyld og indkomstskat.

Som anført i bemærkningerne til § 3 er der ingen grund til at fastsætte overgangsregler for de kommuner, som i dag udskriver grundskyld med promiller, der er lavere end 12. Derimod er der i § 33, optaget en overgangsregel, der giver mulighed for gradvis nedsættelse af grundskyldpromillen i kommuner, hvor denne i skatteåret 1960-61 overstiger 45.

Til § 5.

Bestemmelsen i forslaget § 5 om den amtskommunale grundskyld må ses i forbindelse med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om den amtskommunale beskatning og den deri foreslåede omlægning af ejendomsbeskatningen i amtskommunerne, jfr. bemærkningerne til det nævnte lovforslag samt det foran herom i de almindelige bemærkninger side 15 anførte.

Paragraffens 1. punktum svarer til bestemmelsen i den gældende kommunale ejendomsskattelovs § 7. Fastsættelsen af grundskyldpromillen skal dog ifølge forslaget kun undergives én behandling i forbindelse med den endelige vedtagelse af overslaget. Dette er en følge af, at halvdelen af det beløb, der ifølge overslaget skal udskrives, i medfør af § 1, stk. 2, i det samtidig fremsatte forslag til lov om den amtskommunale beskatning skal opkræves som grundskyld, og at grundskyldpromillen således fremkommer som et resultat af det endelige overslag.

Inden for de sidste 20 år er der sket en stadig stigning i den amtskommunale grundskyldpromille; i skatteåret 1940-41 var den amtskommunale grundskyldpromille forinden ydelse af statstilskud beregnet til gennemsnitlig 11,18, medens grundskylden efter ydelse af statstilskud blev opkrævet

med gennemsnitlig 8,28 promille; i skatteåret 1959-60 er den amtskommunale grundskyld for andre ejendomme end landbrugsejendomme opkrævet med gennemsnitlig 20,58 promille, medens grundskylden for landbrugsejendomme efter ydelse af statstilskud er opkrævet med gennemsnitlig 15,78 promille. Gennem tilvejebringelsen af et nyt beskatningsgrundlag for amtskommunerne — udskrivning på sognekommunerne — er der skabt mulighed for nedsættelse af de amtskommunale grundskyldpromiller og fastsættelse af et „loft“ for disse promiller. Efter det samtidig fremsatte forslag til lov om den amtskommunale beskatning skal halvdelen af amtskommunernes udskrivning lægges over på sognekommunerne, og det i paragraffens 2. punktum foreslåede loft for grundskyldpromillen, 14, er herefter fastsat således, at det næsten svarer til halvdelen af den højeste amtskommunale grundskyldpromille i skatteåret 1960-61. Såfremt amtskommunernes udskrivningsbehov udvikler sig på samme måde som hidtil, og der samtidig som foreslået i §§ 16-19 sker en fiksering og aftrapning af den amtskommunale ejendomsskyld, vil der på længere sigt være en tendens til, at næsten alle amtskommuner udskriver grundskyld med den maksimale promille.

Til § 6.

Bestemmelsen indebærer, at grundskylden inden for samme amtskommune opkræves med forskellige promiller for landbrugsejendomme og andre ejendomme, såfremt landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteåret nærmest forudgående kalenderår har været mindre end 4,5. Bestemmelsen svarer til den kommunale ejendomsskattelovs § 8. Under hensyn til den nedsættelse af de amtskommunale grundskyldpromiller, der er tilsigtet med nærværende forslags § 5 og med forslaget til lov om den amtskommunale beskatning, er der dog i stk. 3 foreslået indsat en bestemmelse om, at der ikke til nogen amtskommune kan ydes større tilskud, end der er fornødent til at nedbringe grundskyldpromillen for amtskommunens landbrugsejendomme til 0. Såfremt denne bestemmelse skulle få aktuel betydning — hvilket ikke kan anses for sandsynligt — vil den bevirke en nedsættelse af det samlede tilskud.

Som følge af den foreslåede nedsættelse af den amtskommunale grundskyld er der i forslaget § 34 givet særregler om fordeling af tilskuddet for skatteårene 1962-63 og 1963-64.

Paragraffens 6. stykke om indenrigsministerens beføjelse til med endelig virkning at afgøre tvivlsspørgsmål svarer til bestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelovs § 11.